

Malgorzata Czuj
Marzena Kwiecień

Plastyka

Rozkład materiału

Plan pracy dydaktycznej

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 1 1.1 Dziedziny sztuk plastycznych. Rysujemy – fantazyjne linie i szalone kreski	– Wprowadzenie pojęcia dziedziny sztuki. – Obserwowanie i określanie cech dzieł z różnych dziedzin sztuki, ze szczególnym uwzględnieniem rysunku. – Wykorzystanie linii jako środka ekspresji w technikach rysunkowych. – Rodzaje kreski w technikach rysunkowych. – Techniki rysunkowe: patyk, piórko i tusz, ołówki grafitowy, sepią, węgiel drzewny, długopis. – Szkicowanie z wyobraźni.	Uczeń: – zna i rozumie pojęcie dziedziny sztuki, – potrafi zaobserwować i określić cechy dzieł z różnych dziedzin sztuki, – ogólnie określa cechy rysunku jako dziedziny sztuki, – interpretuje za pomocą różnorodnych linii i kresek wybrany temat z wyobraźni, – swobodnie stosuje wybrane narzędzia rysunkowe w celu uzyskania określonych rezultatów, – doświadcza kreski jako typowego środka ekspresji w technikach rysunkowych, – poznaje charakter linii jako środka wyrazu plastycznego, – ćwiczy sprawność manualną i percepcyjną, poznaje wybrane dzieła rysunku.	I.1, I.5, II.1, III.4, III.5
Lekcja 2 1.2 Rysujemy – linia, kreska, kontur Bukiet liści	– Funkcje i rodzaje kresek. – Kreska jako wyznacznik kształtu, rola konturu. – Warsztat rysownika: narzędzia rysunkowe. – Analiza przedmiotów, określanie kształtu i proporcji. – Tworzenie kompozycji przy użyciu różnych narzędzi rysunkowych.	Uczeń: – zna pojęcie kreska, określa i nazywa rodzaje kresek, uwzględniając ich grubość, długość, kierunek i natężenie walorowe, – nazywa narzędzia rysunkowe i potrafi przewidzieć efekty ich stosowania, – określa rolę linii i kreski w tworzeniu kształtu, wie, czym jest kontur, – umiejętnie stosuje narzędzia rysunkowe dla uzyskania zamierzonego rezultatu, – analizuje kształt i realizuje spójne zadanie plastyczne, w zadaniu plastycznym, – tworzy estetyczne i przemyślane kompozycje.	I.2, I.5, II.1

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 3 1.3 Co potrafi kreska? Światłocienie	- Funkcja kreski. - Pojęcie <i>rysunek światłocieniowy</i>. - Rola światłocienia w budowaniu trójwymiarowości przedmiotu. - Światłocienie jako wyznacznik przestrzeni. - Warsztat rysunkowy: rodzaje narzędzi rysunkowych i przewidywanie efektu ich stosowania. - Analiza oraz określanie światła i cienia na obserwowanym przedmiocie i w przestrzeni. - Tworzenie prac rysunkowych z uwzględnieniem różnic światłocieniowych.	Uczeń: - zna pojęcie <i>rysunek światłocieniowy</i>, - zauważa różnice natężenia światła w zależności od rodzaju kreski (oświetlone – jasne, drobne, nieliczne; zacienione – mocne, ciemne, zagęszczone), - zna i rozumie rolę światłocienia w tworzeniu trójwymiarowości przedmiotów, - wie, że światłocienie wydobywa kształt i buduje przestrzeń na obrazie, - dostrzega różnice światłocieniowe w obserwowanych bryłach i w przestrzeni, - zna i umiejętnie stosuje narzędzia rysunkowe (ołówek o różnej twardości), - umiejętnie stosuje różne rodzaje kreski, - potrafi właściwie operować kreską dla oddania istoty zadania plastycznego.	I.4, I.5, II.1, II.2
Lekcja 4 1.3 Co potrafi kreska? Faktura	- Pojęcie <i>faktura</i>. - Kreska jako tworzywo faktury. - Określanie cech powierzchni o różnej fakturze. - Możliwości warsztatowe w zakresie tworzenia faktury. - Rola kreski w przedstawianiu różnic fakturowych. - Określanie efektu działań przy stosowaniu różnych narzędzi rysunkowych. - Rysunkowa interpretacja zagadnienia faktury.	Uczeń: - zna i rozumie pojęcie <i>faktura</i>, - potrafi zaobserwować i określić cechy powierzchni o różnej fakturze: chropowatość, gładkość, - zna możliwości warsztatowe w zakresie tworzenia faktury, - zaobserwowaną fakturę interpretuje rysunkowo, stosując różne narzędzia, - stosuje różne rodzaje kreski, - umiejętnie realizuje zadanie w zakresie tworzenia faktury, - kształtuje warsztat rysunkowy.	I.4, I.5, II.1

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 5 1.4, 1.5 Rysunek – dziedzina sztuki. Warsztat rysownika	– Rysunek jako dziedzina sztuk plastycznych. – Geneza rysunku. – Pojęcie szkicu <i>rysunkowy</i>. – Funkcja szkicu rysunkowego jako przedstawienia zarysu, projektu, wstępu do pracy malarskiej. – Poznawanie terminów plastycznych: <i>rysownik, szkic, linia dekoracyjna</i>. – Warsztat rysunkowy: określanie narzędzi rysunkowych w dziele plastycznym. – Określanie symboli na ołówkach w odniesieniu do twardości narzędzia. – Rysowanie przy użyciu różnych narzędzi.	Uczeń: – określa rysunek jako dziedzinę sztuki, – wymienia dziedziny sztuk plastycznych, – potrafi umieścić w ramach czasowych początki powstania rysunku, – zna i rozumie pojęcie <i>szkicu rysunkowy</i>, – określa zastosowanie szkicu rysunkowego w różnych działaniach plastycznych (szkic jako projekt budowlany, wstęp do pracy malarskiej i graficznej, element sztuki ludowej), – posługuje się terminologią plastyczną, rozumie pojęcia: <i>rysownik, światłocień, szkic, linia dekoracyjna</i>, – zna techniki rysunkowe realizowane za pomocą ołówka, węgla, piórka i tuszu i potrafi rozpoznać rysunki tworzone tymi narzędziami, – wie, co oznaczają na ołówkach symbole: B, H i F, – wykonuje szkice rysunkowe różnymi technikami.	I.1, I.5, II.1, II.2
Lekcja 6 1.6 Warsztat twórcy ludowego. Na co dzień i od święta. Kompendium wiedzy o rysunku	– Klasyfikacja pojęć związanych z rysunkiem. – Techniki rysunkowe. – Rozpoznawanie i analiza wybranych dzieł rysunkowych. – Znajomość warsztatu artysty rysownika. – Stosowanie w praktyce wiedzy o rysunku. – Tworzenie tematycznych kompozycji rysunkowych przy użyciu odpowiednich narzędzi. – Twórcza realizacja zadania plastycznego.	Uczeń: – ma usystematyzowaną wiedzę na temat rysunku, – zna i właściwie operuje terminologią dotyczącą zagadnienia, – wymienia techniki rysunkowe i potrafi przyporządkować im odpowiednie narzędzia, – umiejętnie wykorzystuje zdobytą wiedzę w praktyce, – tworzy przemyślane kompozycje tematyczne, stosując zróżnicowaną kreskę przy użyciu odpowiednich narzędzi, – w twórczy, indywidualny sposób realizuje zadanie plastyczne, wykazując się wyobraźnią.	I.1, I.5, II.1, II.2

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 7 2.1 Malujemy – świat kolorów. Tęczowy motyl	– Definiowanie pojęcia <i>barwa</i>. – Barwy podstawowe. – Określanie barw pochodnych. – Wymienianie barw tęczy. – Barwy neutralne. – Wpływ koloru na nastrój dzieła sztuki. – Tworzenie barw pochodnych poprzez zestawianie trzech par barw podstawowych. – Zdobywanie warsztatu malarskiego.	Uczeń: – wymienia barwy podstawowe, – zna barwy pochodne i wskazuje pary barw, z których powstają, – tworzy odcienie barw pochodnych, – wymienia barwy tęczy, – wie, które barwy nazywamy neutralnymi, – rozumie, że barwy wpływają na nastrój dzieła, – umiejętnie zestawia barwy podstawowe, tworząc kompozycje w obrębie zagadnienia, – uczy się dbać o warsztat pracy: zachowuje czystość barw na palecie, – realizuje zadanie plastyczne, pamiętając o estetyce pracy, – wykazuje zaangażowanie podczas wykonywania zadań.	I.1, I.3, I.5, II.1, II.6, III.4, III.5
Lekcja 8 2.2 Właściwości barw. Jesienny krajobraz	– Temperatura barw: barwy ciepłe i zimne. – Określanie gamy barwnej w dziele malarskim. – Wpływ barwy na nastrój obrazu. – Uzyskiwanie zestawu barw w określonej tonacji. – Tworzenie tematycznych prac malarskich w danej tonacji barwnej. – Zdobywanie warsztatu malarskiego. – Twórcza realizacja zadania plastycznego.	Uczeń: – zna i wymienia barwy ciepłe i zimne, – określa gamy barwne w prezentowanych dziełach, – wie, że temperatura barw ma wpływ na nastrój obrazu; rozumie, że barwy ciepłe tworzą pogodny, ciepły klimat w dziełach malarskich, a zimne – wrażenie smutku i powagi, – potrafi stworzyć szeroki wachlarz barw ciepłych i zimnych, – tworzy tematyczne prace plastyczne w określonej tonacji barwnej, – udoskonala warsztat twórczy, nabiera odwagi w przekazie zaobserwowanych zjawisk w działaniu plastycznym, – w indywidualny, twórczy sposób tworzy klimat obrazu.	I.1, I.3, I.5, II.1, II.6, III.4, III.5

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 9 2.3 Dziedziny sztuki. Malarstwo. Barwne mozaiki	– Malarstwo jako dziedzina sztuk plastycznych. – Znajomość narzędzi i materiałów malarskich. – Techniki malarskie: fresk, witraż, mozaika. – Rozpoznawanie techniki malarskiej w dziele plastycznym. – Tworzenie kompozycji w określonej tonacji barwnej. – Doskondlenie warsztatu malarskiego.	Uczeń: – definiuje malarstwo jako dziedzinę sztuki, – zna narzędzia i materiały, które stosuje artysta przy tworzeniu dzieła, – wie, jak powstają fresk, mozaika, witraż, – rozpoznaje zastosowaną technikę w prezentowanych obrazach, – dostrzega atrakcyjność prezentowanych prac, – tworzy przemyślane kompozycje w określonej gamie barwnej, – umiejętnie wykorzystuje w swoich pracach plastycznych wiadomości o gamie barwnej, – utrwala wiadomości o gamach barwnych, – poszerza swoje umiejętności w zakresie warsztatu plastycznego.	I.1, I.3, I.5, II.1, II.6, III.4, III.5
Lekcja 10 2.4 Warsztat malarza. Techniki malarskie. Kolorowe ryby w błękitnym oceanie	– Techniki malarskie: akwarela, gwasz, akryl, olej. – Warsztat malarza – rozpoznawanie narzędzi i materiałów malarskich. – Poznawanie i określanie terminów plastycznych: <i>sztaluga</i>, <i>blejtram</i>, <i>paleta</i>, <i>szkieł malarski</i>. – Rozpoznawanie techniki malarskiej w dziełach sztuki. – Tworzenie pracy malarskiej w określonej technice. – Stosowanie gamy barwnej w działaniu plastycznym dla osiągnięcia zamierzonego efektu. – Doskondlenie warsztatu malarskiego.	Uczeń: – nazywa i charakteryzuje techniki malarskie: akwarela, gwasz, akryl, olej, – zna narzędzia malarskie: pędzel, szpachelka, – określa rodzaj podłoża malarskiego: papier, płótno, deska, tynk, tkanina, – właściwie posługuje się terminologią plastyczną, rozumie znaczenie słów: sztaluga, blejtram, paleta, szkic malarski, gama barwna, – rozpoznaje technikę malarską w prezentowanych dziełach, – umiejętnie tworzy tematyczną pracę plastyczną w technice batiku na papierze, – w pracy stosuje gamę barwną, uzyskując zamierzony efekt, – doskondli warsztat malarski.	I.1, I.3, I.5, II.1, II.6, III.4, III.5

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 11 2.5 Warsztat twórcy ludowego. Malarstwo na szkłe. Kompendium wiedzy o malarstwie.	- Systematyzacja wiedzy o malarstwie. - Pojęcia z zakresu wiedzy o barwach: <i>barwy podstawowe, barwy pochodne, temperatura barw, gamy barwne</i>. - Określanie technik plastycznych. - Warsztat malarcki twórcy ludowego. - Tworzenie pracy plastycznej techniką witrażu. - Indywidualna, twórcza interpretacja tematycznej pracy plastycznej.	Uczeń: - ma usystematyzowaną wiedzę na temat malarstwa, - zna i określa pojęcia dotyczące barw: <i>podstawowe i pochodne, temperatura barw, gamy barwne</i>, - wymienia techniki malarские i potrafi rozpoznać je w dziełach malarstwach, - poznaje warsztat twórcy ludowego, z uwzględnieniem kultury własnego regionu, - poznaną wiedzę stosuje umiejętnie w pracy plastycznej, - tworzy przemyślaną kompozycję tematyczną w technice witrażu, - w twórczy, indywidualny sposób realizuje zadanie plastyczne, przewidując efekt końcowy.	I.1, I.3, I.5, II.1, II.6, III.3
Lekcja 12 3.1, 3.2. Rzeźbimy – kształt, przestrzeń, forma. Czym jest rzeźba? Przybysz z dalekiej planety	- Rzeźba jako dziedzina sztuk plastycznych. - Pojęcie <i>rzeźby</i> jako formy mającej trzy wymiary: wysokość, szerokość i głębokość. - Pojęcia <i>posąg i monument</i>. - Pojęcie <i>formy przestrzennej</i> jako rodzaju rzeźby współczesnej. - Konstruowanie przestrzeni. - Twórcza, indywidualna interpretacja zadania plastycznego. - Kształcenie zdolności manualnych.	Uczeń: - definiuje rzeźbę jako dziedzinę sztuki, - wie, że dzieło rzeźbiarskie ma trzy wymiary, - zauważa wpływ oświetlenia na wygląd rzeźby, - rozumie, czym jest posąg, - określa monument jako dzieło olbrzymich rozmiarów, - wie, że forma przestrzenna jest rodzajem rzeźby współczesnej, - potrafi konstruować formę przestrzenną, - wykazuje się pomysłowością przy wykonywaniu zadania, - w indywidualny, twórczy sposób realizuje zagadnienie plastyczne, - kształtuje zdolności manualne.	I.1, I.5, II.1, II.3, III.4, III.5

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 13 3.3 Czy wszystkie rzeźby są do siebie podobne? Świąteczne drzewko	– Funkcje rzeźby. – Określanie różnic pomiędzy dziełami rzeźbiarskimi pod względem treści i formy. – Pojęcie <i>rzeźba dekoracyjna</i>. – Pomnik jako dzieło upamiętniające ważne postacie i wydarzenia historyczne. – Rozpoznawanie dzieł rzeźbiarskich o określonej tematyce. – Tworzenie dekoracyjnej formy przestrzennej. – Rozwijanie wyobraźni przestrzennej i umiejętności kompozycyjnych. – Rola działań plastycznych w tworzeniu klimatu świąt. – Rozwijanie umiejętności działań zespołowych.	Uczeń: – określa funkcje rzeźby, – wie, że rzeźby różnią się treścią i formą, – zna i rozumie pojęcie <i>rzeźba dekoracyjna</i>, – rozpoznaje rzeźby o tematyce religijnej, – wie, że pomniki to rzeźby, które upamiętniają ważne osoby i wydarzenia historyczne, – zna i podaje przykłady rzeźb tematycznych, – tworzy dekoracyjną formę przestrzenną z dbałością o estetykę, – doskonali umiejętności komponowania przestrzennego, – kształtuje wyobraźnię przestrzenną i umiejętność przewidywania swoich działań przy doborze właściwej wielkości figur, – doskonali zdolności manualne, – ma świadomość tego, jaką rolę odgrywają działania plastyczne w tworzeniu klimatu świąt, – rozwija umiejętności pracy w grupie.	I.1, I.5, II.1, II.3, III.4, III.5
Lekcja 14 3.3 Czy wszystkie rzeźby są do siebie podobne? Plaskorzeźba. Twarz miłego potwora	– Plaskorzeźba jako dzieło rzeźbiarskie na płaszczyźnie. – Rodzaje plaskorzeźb: wypukłe i wgłębne. – Dekoracyjna funkcja plaskorzeźby jako elementu związanego z architekturą. – Rozpoznawanie i analiza wybranych dzieł rzeźbiarskich. – Tworzenie płaskich form rzeźbiarskich z użyciem różnych materiałów. – Świadome stosowanie narzędzi dla uzyskania zamierzonych efektów. – Tworzenie prac o zróżnicowanej fakturze. – Doskonalenie zdolności manualnych.	Uczeń: – wie, czym jest plaskorzeźba, – określa plaskorzeźbę jako dzieło dwuwymiarowe, oglądane z przodu i z boku, – wie, jaką jest różnica między reliefem wgłębny i wypukłym, – podaje przykłady plaskorzeźby w sztuce, – wie, jaką rolę odgrywa plaskorzeźba w architekturze, – potrafi wykonać plaskorzeźbę, – umiejętnie stosuje różnorodne materiały dla uzyskania zamierzonego efektu kompozycji, – uzyskuje w pracy zróżnicowaną powierzchnię, świadomie stosując różne narzędzia, – doskonali zdolności manualne.	I.1, I.5, II.1, II.3, III.4, III.5

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 15 3.4 Warsztat rzeźbiarza. Forma przestrzenna	– Rola rzeźby w przestrzeni publicznej. – Warsztat rzeźbiarza: materiały i narzędzia rzeźbiarskie. – Różnice w sposobie tworzenia form przestrzennych w określonych materiałach. – Komponowanie przestrzenne: tworzenie projektów architektonicznych. – Rozwijanie wyobraźni przestrzennej. – Rozwijanie kreatywności i twórczego myślenia.	Uczeń: – zna materiały rzeźbiarskie, – wie, jakich narzędzi używa artysta rzeźbiarz, – zauważa różnice w sposobie tworzenia rzeźb w różnych materiałach, – wie, jaką funkcję pełni rzeźba umieszczane w przestrzeni publicznej, – tworzy własny projekt architektoniczny, – potrafi wkomponować zaprojektowaną rzeźbę w otoczenie, – rozwija wyobraźnię przestrzenną, – rozwija kreatywność i twórcze myślenie.	I.1, I.5, II.1, II.3, III.4, III.5
Lekcja 16 3.5 Warsztat twórcy ludowego. Świątki. Dekoracja przestrzenna. Kompendium wiedzy o rzeźbie	– Klasyfikacja pojęć dotyczących rzeźby. – Pojęcie rzeźby jako dzieła sztuki oglądanego w trzech wymiarach. – Określanie na przykładach rodzajów i funkcji rzeźby. – Znajomość materiałów i narzędzi rzeźbiarskich. – Znajomość oraz stosowanie terminów i pojęć dotyczących rzeźby. – Analiza wybranego dzieła rzeźbiarskiego. – Rozwijanie wrażliwości estetycznej.	Uczeń: – ma usystematyzowaną wiedzę na temat rzeźby, – określa rzeźbę jako dziedzinę sztuki, – wskazuje na przykładach rodzaje i funkcje rzeźb, – zna materiały rzeźbiarskie, – wie, jakich narzędzi i przyborów używa artysta rzeźbiarz, – sprawnie posługuje się terminologią plastyczną w obrębie zagadnienia, – rozpoznaje wybrane dzieła sztuki rzeźbiarskiej i umie dokonać analizy, – potrafi wskazać preferowane dzieło rzeźbiarskie i uzasadnić swój wybór, – rozwija wrażliwość estetyczną.	I.1, I.5, II.1, II.3, III.4, III.5

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 17 4.1 Odbijanie, powielanie... Papier dekoracyjny	– Pojęcia odbijania i powielania jako czynności związanych z twórczością graficzną. – Cechy charakterystyczne grafiki artystycznej i użytkowej. – Podstawowe pojęcia związane z dziedziną grafiki: matryca, odbitka, wydruk. – Warsztat grafika: znajomość materiałów i narzędzi. – Znajomość terminów i pojęć z zakresu grafiki. – Techniki graficzne wykorzystywane w szkole.	Uczeń: – wie i rozumie, że odbijanie i powielanie to czynności związane z twórczością graficzną, – potrafi zaobserwować i określić cechy grafiki artystycznej i użytkowej, – zna podstawowe pojęcia związane z tą dziedziną: matryca, odbitka, wydruk, – potrafi wykonać prostą matrycę – pieczętkę, – umiejętnie realizuje zadanie dotyczące zagadnienia – projektuje papier dekoracyjny, posługując się techniką graficzną, – doskonali i rozwija umiejętność działania twórczego, osiągając określony cel plastyczny.	I.1, I.2, II.1, II.4, II.6
Lekcja 18 4.2 Grafika artystyczna i użytkowa. Projekt znaczka pocztowego	– Grafika jako dziedzina sztuki. – Proces tworzenia odbitek graficznych: wykonanie matrycy, drukowanie, powielanie. – Różnice warsztatowe pomiędzy grafiką artystyczną a warsztatową. – Praktyczny charakter grafiki użytkowej. – Tworzenie graficznej formy użytkowej. – Rozwijanie warsztatu pracy w zakresie projektowania graficznego.	Uczeń: – definiuje grafikę jako dziedzinę sztuki, – wie, na czym polega proces tworzenia odbitek graficznych, – określa różnice pomiędzy oryginalnym dziełem graficznym a kopią, – zna i wskazuje różnice warsztatowe pomiędzy grafiką artystyczną a grafiką użytkową, – wskazuje zastosowanie i przykłady grafiki użytkowej, – potrafi zaprojektować tematyczną pracę graficzną, – w oryginalny, indywidualny sposób realizuje zadanie plastyczne, – zdobywa umiejętności kompozycyjne.	I.1, I.2, II.1, II.6, III.4, III.5

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 19 4.3 Warsztat artysty grafika. Niezwykły las	– Charakter grafiki użytkowej i artystycznej. – Znajomość procesu tworzenia form graficznych. – Rodzaje druków graficznych: wypukły, wklęsły, płaski. – Techniki graficzne. – Warsztat grafika: narzędzia i materiały graficzne. – Znajomość i stosowanie terminów i pojęć z zakresu grafiki. – Tworzenie prostych form graficznych. – Doskonalenie warsztatu pracy w obrębie zagadnienia. – Rozwijanie wyobraźni i myślenia twórczego.	Uczeń: – określa różnice pomiędzy grafiką artystyczną a użytkową, – wie, jak powstaje odbitka graficzna, – zna rodzaje druków: wypukły, wklęsły, płaski, – zna techniki graficzne i wie, na jakim materiale są wykonane, – zna narzędzia, jakimi posługuje się artysta grafik, – poprawnie operuje słownictwem w zakresie zagadnienia, – tworzy proste prace graficzne, – umiejętnie komponuje elementy na płaszczyźnie, przewidując efekty swoich działań, – doskonali swój warsztat pracy, – rozwija wyobraźnię i twórcze myślenie.	I.1, I.2, II.1, II.6, III.4, III.5
Lekcja 20 4.4 Warsztat twórcy ludowego. Drzeworyt ludowy. Dziwna roślina	– Rodzaje druku w grafice artystycznej. – Cechy drzeworytu i możliwości wyrazowe druku wypukłego jako techniki graficznej. – Charakterystyka drzeworytu ludowego. – Podstawowe pojęcia związane z dziedziną grafiki: <i>matryca, odbitka, wydruk</i>. – Warsztat grafika: znajomość materiałów i narzędzi. – Znajomość terminów i pojęć z zakresu grafiki. – Techniki graficzne wykorzystywane w szkole.	Uczeń: – rozróżnia rodzaje druku w grafice artystycznej, – potrafi określić cechy drzeworytu, – zna możliwości wyrazowe druku wypukłego jako techniki graficznej, – wskazuje właściwości drzeworytu ludowego i określa jego specyficzne cechy, – stosuje technikę druku wypukłego w działaniu plastycznym, – potrafi świadomie wykorzystać właściwości druku wypukłego dla uzyskania określonych celów w działaniu twórczym, – rozwija warsztat graficzny.	I.1, I.2, II.1, II.6, III.4, III.5

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 21 4.5 Czy znasz te słowa? Kompendium wiedzy o grafice	– Kompilacja wiedzy o grafice. – Grafika jako dziedzina sztuki. – Warsztat grafika: znajomość materiałów i narzędzi. – Znajomość terminów i pojęć z zakresu grafiki. – Techniki graficzne. – Analiza dzieł graficznych. – Rozwijanie warsztatu plastycznego w zakresie tworzenia prac graficznych techniką monotypii.	Uczeń: – wykazuje się usystematyzowaną wiedzą o grafice, – definiuje grafikę jako dziedzinę sztuki, – zna materiały i narzędzia, którymi posługuje się artysta grafik, – zna rodzaje druków stosowanych w pracach graficznych, – nazywa i opisuje techniki graficzne, – wie, czym są grafika artystyczna i grafika użytkowa, określa różnice między nimi, – opisuje pojęcie kontrastu i potrafi wymienić pary barw kontrastowych, – zna technikę monotypii i stosuje ją w pracy plastycznej, – poszerza swoje umiejętności w zakresie warsztatu plastycznego, – wykazuje się pomysłowością i zaangażowaniem.	I.1, I.2, II.1, II.6, III.4, III.5
Lekcja 22 5.1, 5.2 Budujemy dom. Architektura – dziedzina sztuki. Miasto przyszłości	– Architektura dziedzina sztuk plastycznych. – Architektura wybranych epok. – Materiały budowlane: kamień, cegła, metal, beton, szkło. – Specyfika twórczej pracy architekta i projektanta wnętrz. – Terminologia dotycząca zagadnienia. – Komputer jako narzędzie tworzenia prac plastycznych za pomocą programów graficznych: narzędzia do projektowania układów architektonicznych w przestrzeni wirtualnej 3D – projekt budynku.	Uczeń: – definiuje architekturę jako dziedzinę sztuki, – zna materiały budowlane stosowane do wznoszenia budowli, – podaje przykłady architektury z różnych epok, – wie, czym zajmuje się architekt, – wie, czym zajmuje się projektant wnętrz, – zna określenie <i>architektura krajobrazu</i>, – posługuje się terminologią dotyczącą tego zagadnienia, – potrafi zaprojektować budynek, wykorzystując program graficzny, – rozwija poczucie estetyki i wyobraźni przestrzennej.	I.1, I.5, II.1, II.3, III.4, III.5

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 23 5.2.5.3 Warsztat architekta. Moja wymarzona przestrzeń	– Rola sztuki w kształtowaniu otoczenia człowieka na przestrzeni wieków. – Wybrane zagadnienia z wiedzy o architekturze wnętrz. – Specyfika twórczej pracy architekta i projektanta wnętrz. – Projekt wnętrza. – Środki ekspresji typowe dla architektury wnętrz.	– zna specyfikę warsztatu architekta, – zna znaczenie pojęć: <i>makieta</i>, <i>architektura wnętrz</i>, – potrafi rozpoznać architekturę miasta, – posługuje się wyobraźnią przestrzenną, projektując wnętrze, – identyfikuje środki ekspresji typowe dla architektury, – tworzy ciekawy układ kompozycyjny, – posługuje się wybraną gamą barwną.	I.1, I.5, II.1, II.3, II.7, III.5
Lekcja 24 5.3 Warsztat architekta. Natura i architektura. Bajkowa budowla	– Podejmowanie działalności twórczej w zakresie projektowania elementów architektury. – Rozwój wyobraźni przestrzennej. – Terminologia dotycząca zagadnienia. – Układy kompozycyjne stosowane w dziełach architektury.	– definiuje pojęcie <i>architektura</i>, – wylicza podstawowe funkcje architektury, – wymienia cechy charakterystyczne budowli o różnych funkcjach, – zna podstawowe materiały stosowane do tworzenia dzieł architektury, – wykonuje układy przestrzenne z brył geometrycznych.	I.1, I.5, II.1, II.3, III.4, III.5
Lekcja 25 5.4. Warsztat twórcy ludowego. Styl zakopiański. Kompendium wiedzy o architekturze	– Klasyfikacja pojęć dotyczących architektury. – Pojęcie <i>kompozycja</i>. – Komponowanie przestrzenne. – Podejmowanie działalności twórczej w zakresie projektowania elementów architektury. – Rozwój wyobraźni przestrzennej.	Uczeń: – ma usystematyzowaną wiedzę o architekturze, – zna zasady komponowania przestrzennego, – określa kompozycję jako uporządkowany układ elementów, – wymienia i opisuje rodzaje kompozycji, – sprawnie posługuje się terminologią w zakresie zagadnienia, – umiejętnie realizuje zadanie plastyczne w obrębie zagadnienia, – rozwija wyobraźnię przestrzenną.	I.1, I.5, II.1, II.3, III.4, III.5

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 26 6.1 Środki wyrazu artystycznego. Kompozycja. Czarnodziejkie trójkąty.	- Pojęcie kompozycji. - Kompozycja jako sposób rozmieszczenia elementów na płaszczyźnie. - Rola kompozycji w malarstwie, rysunku, architekturze, przestrzeni i muzyce.	Uczeń: - określa kompozycję jako zbiór uporządkowanych, zespolonych ze sobą elementów, - odnajduje kompozycję w malarstwie, rysunku, architekturze, przestrzeni i muzyce, - rozumie, że kompozycja jest istotnym elementem dzieła plastycznego.	I.2, I.3, II.1, II.2, III.4, III.5
Lekcja 27 6.2 Czym jest kompozycja? Kompozycja symetryczna i kompozycja rytmiczna	- Kompozycja jako uporządkowany układ elementów. - Kompozycja symetryczna: jednoosiowa i wieloosiowa. - Rytm w kompozycji. - Kompozycje symetryczne i rytmiczne w dziełach plastycznych i przestrzeni. - Działania kompozycyjne na płaszczyźnie. - Rozwój umiejętności kompozycyjnych.	Uczeń: - określa kompozycję jako uporządkowany układ elementów, - definiuje kompozycję symetryczną jako układ elementów rozmieszczonych jednokowo po przeciwnych stronach osi symetrii, - rozpoznaje układ kompozycji jednoosiowej i wieloosiowej, - określa kompozycję rytmiczną, - wskazuje kompozycje symetryczną i rytmiczną w dziełach plastycznych, architekturze i najbliższej przestrzeni, - umiejętnie tworzy kompozycję rytmiczną i symetryczną, - zdobywa umiejętności kompozycyjne.	I.2, I.3, II.1, II.2, III.4, III.5
Lekcja 28 6.3 Kontrasty wokół nas. Taniec linii	- Pojęcie kontrastu w sztukach plastycznych. - Barwy kontrastowe, kontrast kształtów, kontrast faktur, kontrast proporcji. - Pary barw kontrastowych (czerwona – zielona, niebieska – pomarańczowa, fioletowa – żółta). - Określanie kontrastów w dziele plastycznym i zasadność ich stosowania. - Tworzenie zestawień kontrastowych w pracy plastycznej. - Rozwijanie kreatywności i odwagi twórczej.	Uczeń: - definiuje pojęcie <i>kontrast</i> jako różnice i przeciwieństwa elementów, - zauważa kontrasty: barwy, kształtu, faktury, proporcji, - potrafi wymienić pary barw kontrastowych, - rozumie zasadność stosowania kontrastów w dziełach plastycznych, - potrafi wskazać kontrasty w dziele plastycznym: malarstwie, rzeźbie, architekturze, - komponuje pracę plastyczną, umiejętnie tworząc zestawienia kontrastowe, - w pracy wykazuje się kreatywnością i odwagą twórczą.	I.2, I.3, II.1, II.2, III.4, III.5

Temat	Treści nauczania	Założone osiągnięcia ucznia	Realizacja podstawy programowej
Lekcja 29 6.3 Kontrasty wokół nas. Kontrastowe kompozycje malarskie	– Rodzaje kompozycji w sztukach plastycznych. – Cechy charakteryzujące kompozycję rytmiczną i symetryczną. – Funkcje dekoracyjne wycinanki w sztuce ludowej. – Rodzaje wycinanek ludowych. – Różnorodne układy kompozycyjne w wycinance ludowej.	– wie, czym jest kompozycja, – rozróżnia określone rodzaje kompozycji, – rozumie i wyjaśnia zasady kompozycji rytmicznej i symetrycznej, – stosuje wiedzę o kompozycji w zadaniu praktycznym, – wie, czym jest wycinanka ludowa i zna jej podstawowe rodzaje, – wycina z papieru wycinanki i określa ich kompozycję.	I.2, I.3, II.1, II.2, III.3
Lekcja 30 6.4 Warsztat twórcy ludowego. Barwne wycinanki	– Zjawisko kontrastu w naturze, w kompozycjach rysunkowych, rzeźbiarskich i architektonicznych. – Kontrast w malarstwie. – Barwy kontrastowe i ich właściwości. – Powtórzenie i utrwalenie wiadomości i umiejętności dotyczących właściwości barw.	– zna i rozumie pojęcie <i>kontrast</i>, – potrafi zaobserwować kontrast w naturze, w kompozycjach rysunkowych, rzeźbiarskich i architektonicznych, – wyjaśnia, czym jest kontrast w malarstwie, – wymienia barwy kontrastujące ze sobą, – stosuje kontrast barwny w zadaniu plastycznym, – rozwija warsztat malarski.	I.2, I.3, II.1, II.2, III.4, III.5